

Praha, 29. ledna 2026

Č. j.: 001411/26/ČIA

**Výroční zpráva o činnosti Českého institutu pro akreditaci, o.p.s.
v oblasti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,
za rok 2025**

zveřejňovaná podle § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) a obsahující údaje podle § 18 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

- a) *počet podaných žádostí o informace a počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti*
V roce 2025 bylo podáno 9 žádostí o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. a vydáno 8 rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Rozhodnutí o odmítnutí žádosti v plném rozsahu v roce 2025 nebylo vydáno.
- b) *počet podaných odvolání proti rozhodnutí*
V roce 2025 bylo podáno 6 odvolání proti rozhodnutím Českého institutu pro akreditaci, o.p.s. (dále jen „ČIA“) vydaným podle zákona č. 106/1999 Sb.
- c) *opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle tohoto zákona, a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení*
Městský soud v Praze rozhodl dne 21. 3. 2025 rozsudkem č. j. č. j. 8 A 70/2024-83 ve věci žalobce proti žalovanému Ministerstvo průmyslu a obchodu, se sídlem na Františku 32, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2024, č. j. MPO 61264/24/21200, takto: „I. Žaloba se zamítá. II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.“
„1. Žalobce se dne 10. 5. 2024 obrátil na Český institut pro akreditaci o. p. s. se žádostí o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Žalobce požadoval poskytnutí informací v celkem osmi bodech, přičemž pod bodem 8 požádal o poskytnutí kopií dokumentů, a to zřizovací listiny Českého institutu pro akreditaci, příspěvkové organizace, z roku 1992 a statut Českého institutu pro akreditaci z roku 1992.
2. Český institut pro akreditaci o.p.s. (dále jen „ČIA“) rozhodl dne 27. května. 2024 pod č. j. 0004778/24/ČIA_001 tak, že žádost o poskytnutí informace v rozsahu bodu 8 podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. odmítl s tím, že požadované listiny nemá a není povinen jimi disponovat.
3. Žalobce podal proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) informačního zákona, o níž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že rozhodnutí ČIA potvrdil.
4. Podstatou sporu je zodpovězení otázky, zda ve smyslu informačního zákona a zákona č.97/1994 Sb., o archivnictví (dále jen „zákon o archivnictví“) je ČIA povinen disponovat zřizovací listinou a statutem subjektu-Českého institutu pro akreditaci, příspěvková organizace, z roku 1992.“

„57. Městský soud vyšel z toho, že ČIA zřizovací listinu a statut Českého institutu pro akreditaci nemá a že se pokusil ji vyhledat. Nastupuje podmínka vymezená citovaným rozhodnutím-zkoumat, zda je povinen těmito listinami disponovat.“

„62. Z citovaného je zřejmé, že původcem listin, včetně listiny zřizovací podřízené organizace Český institut pro akreditaci, bylo Ministerstvo hospodářství ČR. Zrušením Českého institutu pro akreditaci, příspěvkové organizace, vstoupil do jejích práv a povinností ČIA, nicméně ten nebyl původcem žalobcem požadovaných listin a není povinen je mít, neboť odbornou správu písemností zákon o archivnictví ukládá jejich původci-v tomto případě Ministerstvu hospodářství ČR, respektive jeho nástupci Ministerstvu průmyslu a obchodu.

63. Městský soud by nemohl uložit povinnost vytvořit požadovanou informaci ČIA, protože ČIA především povinnou osobou není. V úvahu je třeba vzít charakter vyžadované informace-jde o zakladatelské listiny právnické osoby, které ČIA není a nebyla oprávněna vytvořit a stejně tak jeho právní předchůdce Český institut pro akreditaci je sám nevytvořil.“

„64. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.“

Výdaje vynaložené ČIA v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle zákona č. 106/1999 Sb. za rok 2025 činí 25 006,67 Kč.

d) *výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence*

V roce 2025 nebyla poskytnuta žádná výhradní licence.

e) *počet stížností podaných podle § 16a, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení*

V roce 2025 byla podána jedna stížnost, která byla předložena nadřízenému orgánu. Stěžovatel nesouhlasil se způsobem vyřízení žádosti z důvodu, že poskytnutá informace neobsahuje dostatečně konkrétní údaje. Nadřízený orgán přisvědčil stěžovateli a uložil ČIA žádost vyřídit.

f) *další informace vztahující se k uplatňování tohoto zákona*

V roce 2025 nebyla požadována úhrada nákladů za poskytnutí informace dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb.

Mgr. Kateřina Flídrová
právnička ČIA